

Landbrugsministeren (Smørum): De spørgsmål, der har været nævnt vedrørende lempelser i administrationen af saneringslån, lån til staldhygiejne og grundforbedringslån, er, som det også fremgår af forhandlingen, spørgsmål, der sorterer under finansministeren, idet han, når disse lån først er ydet, har administrationen af dem.

Når det drejer sig om, hvorvidt lån kan rykke tilbage for nye realkreditlån, eller om forhøjelse af dem eller om opsigelse ved ejerskifte, er det, så vidt jeg kan se, sådan, at visse af disse ting ikke kan ordnes administrativt, men kræver lovændring.

Det er min opfattelse, at disse spørgsmål vil kunne behandles i det udvalg, der bliver nedsat til behandling af disse forslag. Der er naturligvis ikke noget i vejen for, at vi i udvalget kan få samråd med finansministeren, og jeg går ud fra, at vi ved en saglig og nøgtern forhandling nok skal kunne få klaret spørgsmålene på tilfredsstillende måde.

Den forbeholdne tilslutning til lovforslaget fra partiet venstre og det konservative folkeparti har forbavset mig noget. Det ærede medlem hr. Foged spurgte mig, om jeg har forelagt denne lovgivning for og fået tilslutning til den fra landbrugets organisationer. Officielt har jeg det ikke. Jeg havde ikke i min vildeste fantasi tænkt mig, at der kunne være nogen tvivl om landboforeningernes og husmandsforeningernes stilling til den. Det er en opfattelse, jeg har dannet mig ved at tale med mange af de ledende folk inden for disse organisationer, så jeg følte mig helt sikker i så henseende. Jeg er altså noget forbavset over, at de to partier viser en så behersket interesse for disse forslag.

Jeg er naturligvis parat til at medvirke til, at alle de oplysninger, man skønner nødvendige for at kunne tage stilling til sagen, bliver skaffet til veje i udvalget. Når det ærede medlem hr. Foged kræver oplysninger om hele den økonomiske situation inden for landbruget, turde det måske være lidt for vidtrækkende og omfattende til, at vi kan skaffe dem frem i udvalget. Jeg anser det heller ikke for nødvendigt for at kunne tage stilling til dette lille lovforslag. Jeg imødeser med stor sindsro behandlingen af dette lovforslag i udvalget. Det er nemlig i sig selv så fornuftigt og nyt-

tigt, at jeg tror, en meget stor kreds af danske landmænd vil forstå, at det er en foranstaltning af meget stor samfundsnyttig betydning. Vi har endnu alt for mange dårligt indrettede staldbygninger, og vi har også for mange staldbygninger, der ikke er forsvarlig brandsikret. Man har gang på gang set kreaturer indebrænde, fordi der ikke var en fornuftig brandsikring af lofterne. Jeg tror derfor, man må erkende, at det er fornuftigt og rigtigt at yde lån til disse formål. Ved en saglig forhandling om lovforslaget skal det nok vise sig, at der er tilslutning til at gennemføre det. Det betyder muligheder for større produktion og større beskæftigelse ude i landdistrikterne; begge dele er gode og nyttige formål.

Det ærede medlem hr. Kirkegaard mente, at de 6 mill. kr. var for lidt.

Jeg ved ikke, hvorfor det ærede medlem hr. Peder Christensen (Rebild) fremstiller det, som om der var tale om 3 mill. kr. om året. Det fremgår jo udtrykkelig af min fremsættelse, at de 6 mill. kr. skal dække resten af indeværende finansår og det kommende finansår. Jeg tror ikke, det bliver ret mange af de 6 mill. kr., der vil blive brugt i indeværende finansår, så der er ingen grund til at tale om 3 mill. kr. om året. Det, der er tale om, er 6 mill. kr. om året. Hele det beløb, vi har til rådighed i øjeblikket, er jo heller ikke opbrugt endnu. Når jeg har foreslået de 6 mill. kr. som disponible for resten af indeværende finansår og for kommende finansår, er det, fordi jeg må regne med, at der muligvis bliver brug for en del af beløbet i den korte tid, der er tilbage af indeværende finansår.

Hvis det ærede medlem hr. Peder Christensen (Rebild) har ret i, at dette er en opgave, som landmændene selv burde løse og kunne løse inden for deres andelsorganisationer, tror jeg ikke, at regeringen ville have noget imod det. Jeg tror heller ikke, at disse opgaver er større, end at de kunne løses af landbrugsorganisationerne selv, men så længe man ikke har gjort det i større udstrækning, end vi har set det nu, er det min opfattelse, at der er brug for en lovgivning som den, vi her behandler.

Jeg takker — jeg kan vel ikke sige for tilslutningen fra ordførerne, men for velvilligt tilsagn om en saglig behandling. Hvis